

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Susurri & inepta delationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Nolite tan-
gere Chri-
stos meos.
1ª Psa. 104. 15

Exod. 16. 8.
Deus punit
murmur
contra Su-
periores.
u Num. 12.
11.

Lepra iudi-
cij & vo-
luntatis.

2. 2. 9. 74.
a. 1. 3.

a Mat. 12. 25

b Eccl. 28. 1

SED multò adhuc plura (ait S. Gregorius) docet nos hoc Davidis factum, cum sui doloris & pœnitudinis eam causam adfert, quod Saul, cuius oram chlamydis absciderat, esset *Christus Domini*: vt intelligamus, quàm turpe sit, de Princip. & Prælati, qui *Reip.* sunt *capita*, murmurare; etiam si illi sint alioqui improbi: referunt enim ac gerunt vices ipsius Dei, qui dixit: *Nolite tangere Christos meos, & in Prophetis meis nolite malignari*, aut iniuriam eis facere; satis enim vobis esse debet, quòd illi mei sint, meumque locum teneant, vt nec eorù *personas*, nec vestes, hoc est, *opera & actiones*, nec quidem earum *oram*, hoc est illas, quæ magis sunt humanæ ac terrenæ, tangere audeatis: sed vt eorum officium ac dignitatem veneremini. Quod si murmuratio propterea fieret, quòd illi cum rectitudine & exactè suo fungantur officio, illa esset magis pernitiola, eò quòd cederet in iniuriã ipsiusmet Dei qui illud eis comilit: Et ita Moyses, & Aaron populo murmuranti dixerunt: *non contra nos est murmur vestrum, sed contra Dominũ*, qui nobis constituit hoc facere, quod vobis grave videretur, & murmurationis vestræ motiuũ est & argumentum. Quare ad ipsum Dominũ nostrum spectat murmuraciones in Prælatos punire, ad eorum honorẽ tuendum, vt tantæ subditis sint venerationi, vt nunquam audeant linguas suas in eos mouere, vt obloquantur, quemadmodum in alia occasione euenit, quando u *Maria & Aaron contra Moysen murmurarunt*: nam cum vterq; eiusdem murmuracionis & culpæ reus esset, sola tamen Maria, quæ subdita erat, punita fuit: hoc enim nomine eius culpa & irreuerentia fuit maior. Aaronis verò culpam dissimulauit Dominus, eò quòd fratri suo Moyse dignitate esset par; ætate verò maior: ac propterea eius irreuerentia in Moysen fuit minor. Nec vacat mysterio, quòd pœna Mariæ fuerit *lepra*: significatur enim, subditos, qui de suis Prælati murmurant, maculatos esse proprii iudicij ac voluntatis lepra: si enim & iudicium & voluntatem superioribus subiecissent: nunquam os suum ad improbandum, quòd ab ipsis præscribitur, aperirent.

§. III. *Susurri & ineptæ delationes.*

TRANSEAMVS ad tertiam susurronum linguam, quæ tum completur Tombia mala de murmuracione hætenus posita; tum maius adhuc aliud super addit. *Susurrones* enim, vt ait S. Thom. etiam sunt bilingues, sicut murmuratores; suntq; mali intermedij inter amicos: nam cum vtroq; gratiã in-eunt, & malè de altero apud alterũ loquuntur: vt sic mutquam illorum amicitiam dissoluant, & *fraternã obaritatẽ* lædant, quæ & ipsius *Reip.* & cuiusvis familiæ vinculum est, vt supra est dictum. Ac proinde qui discordiam in ea seminat, causa est ruinæ illius: nam (vt Saluator noster dixit) *a omni regnum in se ipsum diuisum desolabitur*. Et idem Ecclesiasticus prosequitur dicens: *b susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbauit pacem habentes. Lingua tertia multos comouit, & disperfit illos de gente in gentem. Ciuitates muratas diuisu de-*

destruxit, & domos magnatorum effodit, virtutes populorum concidit, & gentes fortes dissoluit. Lingua tertia mulieres viratas eiecit, e domibus se suis, & a viris separavit, & prauavit illas laboribus, & fortunis suis, qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum, in quo requiescat. Hoc totum Ecclesiasticus, quod tamen multo plura complectitur, quam in ipso cortice appareat. Lingua enim tertia quod in se est, destruit regnum Dei, quod est iustitia, pax, & gaudium in spiritu sancto, conculcando iustitiam, & discordiam ac tristitiam efficiendo. Et ut Apostolus dixit: d malis suis verbis, quod in se est, contristat Spiritum S. Dei habitantem in anima fratris eius, & ex sua domo expellit. Cum enim e Deus sit charitas: & qui manet in charitate, in Deo maneat, & Deus in eo: qui laedit charitatem, in causa est, cur Deus habitationem suam deserat. Quomodo igitur charitas non detestetur linguam ad eam sibi aduersam, ut pro fine habeat ipsam omnino destruere? & quomodo Iustitia non exerat vires suas ad vlciscendum illatum forori suae damnum? & quomodo utraque soror non eam linguam detestetur, quam Deus summe detestatur: *sex* (inquit Sapiens) *sum*, quae odit Dominus, & *septimum detestatur anima eius*, hoc est: *eum qui seminat inter fratres discordias*, destruens Christianae eorum fraternitatis unionem. Estque admiratione dignum, quod cum inter illas sex numerasset, *homicidium*, & *falsum testimonium*, & alia grauiissima peccata, hoc posuerit *septimum* tanquam magis horrendum: eod quod destruat *charitatem*, quae cuiusvis communitatis est neruus. Sufficiens huius rei testimonium & probatio est primus ille *susarro*, qui post diluuium primus fuit in mundo, & seminavit in familia Noe Zizania: quam obrem in eam incidit maledictionem, quam Ecclesiasticus minatur: quemadmodum in proximo capite apparebit.

CAPVT XI.

QUA RATIONE REPRIMENDI ET CORRIPIENDI SINT DETRACTORES, & qui aliorum defectus sollicitè inquirunt: & quando liceat eos prodece.

D COMMUNE Reip. & Familia, & proprium tuum bonum, non satis est, quod os tuum ad male de alijs loquendum non aperias: sed quando loquendum est, prudenter ac dextre murmuraciones, & ineptas delationes, & verba quaecumque in proximos dici audies reprimere: respondendo pro illis meliori, quo poteris modo, idque ob tres titulos siue causas, quibus ad id teneris. *Prima* est, ut te ipsum immunè a culpa serues, nec ex aliena macula aliqua contrahas: nam (teste S. Th.) iustitia & charitas obstringunt nos ne huiusmodi murmuracionibus, & insularis cum aliqua approbatione, & delectationis indicio aures praebeamus, & ut studeamus eas cum comode poterimus, reprimere. Siquidem (ut S. Bernardus ait) non

c Ro. 14. 16.

d Ephes. 4. 30.

c loa. 4. 16.

Susurrones
odibiles
Deo.

f Prou. 6. 10.

Susurro po
ror Homici
da.Detraçtio
rem repr
me.

I.

2. 2. 4. 73. A

4.
Ne in qui
neris.